

Kap. 906.**Budsjett-innst. S. nr. 234.**

(Jfr. Budsjett-innst. S. nr. 211.)

Tilleggsinnstilling fra skog-, vassdrags- og industrikomiteén om bevilgning til Norges Teknisk-Naturvitenskapelige Forskningsråd.

Til Stortinget.

Etter at komitéén avga sin innstilling (budsjett-innst. S. nr. 211) er det kommet et brev fra Industridepartementet datert 19. november 1964 med følgende innhold:

«St. prp. nr. 1 for 1964—65. Kap. 906, Norges Teknisk-Naturvitenskapelige Forskningsråd.

I St. prp. nr. 1 for 1964—65, kap. 906, Tilskott til Norges Teknisk-Naturvitenskapelige Forskningsråd viser tabellene på side 5 en samlet bevilgning for 1964 på kr. 38 579 500 og for post 71, Institutt for Atomenergi, Driftsutgifter, kr. 17 329 500.

Industridepartementet viser til Budsjett-innst. S. nr. 211 for budsjettåret 1965 og vil med dette gjøre oppmerksom på at ovenstående tall ikke er ajour med hensyn til Stortingets vedtak av 11. juni 1964 om tilleggsbevilgning på kr. 3 800 000 til dekning av den norske andel av den internasjonale drift av Haldenreaktoren. Den samlede bevilgning under kap. 906 blir således pr. i dag kr. 42 379 500 og for kap. 906, post 71, kr. 21 129 500.

Den totale økning i budsjettforslaget i forhold til bevilgningene for 1964 for kap. 906 blir pr. i dag kr. 6 620 500. Av denne økningen

faller kr. 2 620 500 på Institutt for Atomenergi.»

På foranledning av dette brev har komitéén tatt saken opp til fornyet behandling, og komitééns mindretall finner etter dette ikke grunn til å fremme eget forslag.

Mindretallet vil dog gi uttrykk for at det stiller seg noe tvilende til om den fordeling av midlene som departementet har foreslått, kan sies å være en riktig prioritering av de forskjellige forskingsgrener. Dette vil mindretallet komme nærmere tilbake til under behandlingen av den melding som senere vil bli forelagt Stortinget.

Komiteén viser til det som er sagt foran og til budsjett-innst. S. nr. 211 for 1964—65.

Oslo, i skog-, vassdrags- og industrikomiteén, den 7. desember 1964.

Olaf Watnebryn,
formann.

Harald Selås,
ordfører.

Torstein Kvamme,
sekretær.

Kap. 379.**Budsjett-innst. S. nr. 235.****Innstilling fra kirke- og undervisningskomitéén om Norsk kulturfond.**

(St. prp. nr. 1, Tillegg nr. 1.)

Til Stortinget.

I St. prp. nr. 1, Tillegg nr. 1, har Kirke- og undervisningsdepartementet fremmet forslag om at det opprettes et Norsk kulturfond som skal brukes til ekstra innsats på ulike kulturområder. Forslaget har sin bakgrunn i den utvikling vi er inne i, en utvikling som både teknisk og sosialt fører med seg gjennomgripende endringer av hele vår livsform. Rent konkret truer vår tids omveltninger kultur-

tradisjonene. Den moderne teknikk i industrireisningens, boligbyggingens og kommunikasjonenes tjeneste, ødelegger lett kulturminner som har vært bevart i århundreder og som ikke kan forsvinne uten at noe av vår nasjonale identitet går tapt. Utviklingen henimot større fellesskap i verden gjør at kulturpåvirkningen utenfra blir så meget sterkere enn tidligere. Særlig er de små sprogsamfunn i fare

ved at de blir oversvømt av billig utenlandsk kulturstoff.

Staten sammen med de kommunale og fylkeskommunale myndigheter, har et hovedansvar når det gjelder å verne om norsk kulturtradisjon og skape gode arbeidsvilkår for nasjonale og lokale kulturinstitusjoner og for kulturlivet i sin alminnelighet. Statsbudsjettets kulturkapitler er vitnesbyrd om de behov som er til stede og om spennvidden i den virksomhet som blir støttet. Men etter hvert som vi får oversikt over omfanget og rekkevidden av den utviklingsprosess vi står oppe i og over de mange oppgaver som må løses, blir det klart at vår innsats på disse felter i dag ikke står i forhold til behovene og kravene. Det trengs større midler enn vi i dag rår over til dette kulturarbeidet.

Både det prekære behov for å verne og bevare våre tradisjonelle kulturverdier og det likeså berettigede ønske om å sikre en demokratisk videreutvikling av vårt kulturliv, tilsier etter departementets oppfatning en betydelig styrking av statens innsats på dette område.

Komiteéen er enig i at statens innsats på det kulturelle område må styrkes vesentlig og er også enig i at det kan gjøres på en effektiv måte ved opprettelse av et kulturfond. Komiteéen vil derfor slutte seg til departementets forslag om at det opprettes et kulturfond.

Selv om en rekke oppgaver som er nevnt i proposisjonen om Norsk kulturfond finnes under de ulike kapitler og poster på kulturbudsjettet og således kunne vært løst der, er komitéen av den mening at de intensjoner som ligger til grunn for et eget Norsk kulturfond, er riktige. Komiteéen mener at et slikt fond kan få meget å si for en styrking av norsk kulturliv. Alt vil her avhenge av reglene for fondet og at en får trygghet for at de midler som fondet disponerer kommer i tillegg til de ordinære bevilgninger på kulturbudsjettet, slik at den styrking av norsk kulturliv som Fondet tar sikte på, blir en reell styrking. Det må være et ufravikelig krav at de ordinære bevilgninger på budsjettet fortsatt vokser i takt med den økonomiske evne og de krav vi står overfor slik at Fondet ikke blir en sekkepost som man kan skyve oppgavene over på.

Komiteéen er enig i at det blir opprettet et Norsk kulturråd som et rådgivende organ for departementet. Medlemmene av dette råd må ikke være utpekt som representanter for de ulike kunstnergrupper eller organisasjoner, men være uavhengige og med en overbevisende almen kulturell bakgrunn. Komiteéen mener det vil være riktig at en del av med-

lemmene i Kulturrådet blir valgt av Stortinget og vil foreslå at rådet får 11 medlemmer, 7 oppnevnt av Kongen og 4 medlemmer valgt av Stortinget.

Komiteéen er enig i at Fondet forvaltes av Finansdepartementet og disponeres ved kgl. resolusjon etter tilråding fra Kirke- og undervisningsdepartementet. Det skal hvert år ved begynnelsen av budsjettåret gis melding til Stortinget om bruken av fondsmidlene.

Komiteéen vil understreke at disponeringen av midlene til Fondet ikke må skje før departementet har lagt frem forslag til utførlige regler for fondet, og disse er vedtatt av Stortinget.

I proposisjonen er det pekt på en rekke oppgaver for et slikt kulturfond. Dette vil det bli anledning til å komme nærmere tilbake til når forslag til regler for Fondet blir lagt fram for Stortinget. Komiteéen vil derfor ikke berøre disse ting i denne innstilling.

Men komitéen vil allikevel understreke at det må være et vilkår for Fondet at det blir brukt på en slik måte at det kommer kulturlivet både i bygd og by i de ulike distrikter til gode på en rettferdig måte.

Medlemer av nemnda Grave og Ommedal strekar under at retningslinjer og regler for bruken av fondet burde ha lagt føre i proposisjonen om Kulturfondet. Etter vår mening har ikkje Stortinget fått det rette grunnlaget for ei allsidig og sakleg vurdering av verknaden eit kulturfond kan få før slike retningslinjer ligg føre. Dette vil kunne få avgjerande innverknad for det endelege standpunkt i saka.

Komiteéen viser til proposisjonen og til hva det er sagt ovenfor og råder Stortinget til å fatte slikt

vedtak:

I.

Det opprettes et fond — Norsk kulturfond — til fremme av kunst og kulturvern.

II.

Norsk kulturfonds midler bevilges årlig av Stortinget.

III.

Norsk kulturfonds midler forvaltes av Finansdepartementet og disponeres ved kgl. resolusjon etter tilråding fra Kirke- og undervisningsdepartementet og i samsvar med nærmere regler fastsatt av Stortinget.

IV.

Det opprettes et råd — Norsk kulturråd — på 11 medlemmer hvorav 7 oppnevnes av Kon-

gen og 4 av Stortinget. Kulturrådet skal være rådgivende organ for Kirke- og undervisningsdepartementet i saker som vedrører Norsk kulturfond.

V.

Kirke- og undervisningsdepartementet skal hvert år gi melding til Stortinget om Norsk kulturfonds virksomhet.

VI.

På statsbudsjettet for budsjett-terminen 1965 bevilges under kap. 379, Norsk kulturfond, post 50, tilskott kr. 10 000 000

Oslo, i kirke- og undervisningskomitéen, den 8. desember 1964.

E. Fredriksfryd,
formann og ordfører.

A. Sæterøy,
sekretær.

Kap. 2536. (Avgiftsvedtak.)

Budsjett-innst. S. nr. 236.

(Jfr. Budsjett-innst. S. nr. 216.)

Tilleggsinnstilling fra finans- og tollkomitéen om avgift på motorkjøretøyer m. m.

(Endret konklusjon, for så vidt angår tilføyelse av et nytt punkt § 1, 4 D, Kilometeravgift på ikke bensindrevne lastebiler registrert i utlandet og angående § 1, punkt 2, Årsavgift på personbiler og motorsykler, nytt siste ledd og § 1, punkt 6, Avgift på bensin, bokstav d).

Til Stortinget.

I.

I brev til komitéen av 8. desember d. å. uttaler departementet:

«En viser til St. prp. nr. 1 for 1964—65 om skatter og avgifter til statskassen hvor det (på side 31) foreslås at kilometeravgift skal kreves opp etter samme satser og regler som gjelder nå. Videre viser en til Stortingets vedtak av 27. april 1964 om kilometeravgift til statskassen på ikke bensindrevne lastebiler som er registrert i utlandet (St. prp. nr. 100 for 1963—64 og Innst. S. nr. 161 for 1963—64).

Ved en beklagelig inkurie er nevnte vedtak av 27. april 1964 ikke innarbeidet i utkastet til avgiftsvedtak vedkommende kilometeravgiften for 1965. Da en er kjent med at Budsjett-innst. S. nr. 216 for 1964—65 er sendt tilbake til den ærede komité til fornyet behandling, tillater en seg å foreslå at den ærede komité i sin nye innstilling om kilometeravgiften tar med forslag om at det i vedtaket føyes til et nytt avsnitt 4 D med samme innhold som ovennevnte stortingsvedtak av 27. april 1964. Avsnittet foreslås gitt slik ordlyd:

4 D. Kilometeravgift på ikke bensindrevne lastebiler registrert i utlandet.

Ikke bensindrevne lastebiler som er registrert i utlandet betaler fra 1. januar 1965 for kjøring i Norge, i henhold til lov om avgifter

vedrørende motorvogntrafikken, avgift til statskassen etter bilens totalvekt med følgende beløp:

Totalvekt 5 001—10 000 kg 15 øre pr. km
Totalvekt 10 001—13 000 kg 20 øre pr. km
Totalvekt 13 001 kg og over 30 øre pr. km

Hvis vognens totalvekt ikke direkte går fram av vognkortet, settes totalvekten til summen av vognens egenvekt (for svenske vogner «tjänstevikt») og tillatt (registrert) lasteevne.

Utkjørt distanse i Norge beregnes på grunnlag av avstandstabeller som angir korteste ordinære riksveilengde mellom innpasseringssted, bestemmelsessted eller utgangssted for returlast og utpasseringssted.

Tilhengere er unntatt fra avgiften.

Fritatt for avgiften er på de vilkår som Finans- og tolldepartementet fastsetter:

Ikke bensindrevne lastebiler for så vidt angår korte utkjørte distanser i Norge (kortere grensetransitteringer).

Finans- og tolldepartementet kan fastsette regler for avrunding av veilengdetallene og avgiftsbeløpene og kan fastsette minstegrense for oppkreving av avgiftsbeløp.»

Komitéen viser til at den nevnte uttalelse i proposisjonen ble påvist under for-